75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 126. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го ЛИПНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, JULY 5, 1968 No. 126. VOL. LXXV

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 3 липня, 1968

В АМЕРИЦІ

ФІДЕЛЬ КАСТРО ГОСТРО КРИТИКУЄ комуністичних провідників в латинських державах за те, що вони не підтримали кубинського комуністичного ватажка Ернеста Че Ґевару, який в Болівії очолював довший час партизантку, членами якої були самі кубинці ,а місцеві комуністи не приєдналися до цієї підривної боротьби. Кастро написав передмову до щоденника, що його видає Кастро, а автором якого має бути вбитий у Болівії Че Ґевара. Дехто гадає, що це фальшивий щоденник, бо захоплений твір Ґевари знаходиться в Болівії. Та журналіст який бачив оригінал щоденника Ґевари, твердить, що якимсь чудом Кастро дістав копію цього твору.

РОКЕФЕЛЛЕР ВИЯВЛЯЄ СВОЮ ПРОГРАМУ у відношенні до держав Латинської Америки. Він заповів політику „доброго сусіда". Коли Рокефеллер виграє вибори, то він обіцяє вести таку політику: 1. Встановити в рамах Організації Латинських Держав малу збройну силу, яка мала б дбати про мир в цій півкулі та поборювати всякі інвазії і підривні акції комуністів. 2. Рокефеллер плянує, щоб Канаду втягнути на члена Організації Американських Держав. 3. Встановити спільний ринок всіх латинських американських держав та скасувати митні обмеження в торгівлі між окремими державами. . Розв'язати міські проблеми та змобілізувати молодь для соціяльної праці.

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, ЩО НІКСОН втішається більшою популярністю серед республіканських виборців, як Рокефеллер. Опитування переводила аґенція Луїса Гарріса. Ніксон дістав 60 відсотків опитуваних, а Рокефеллер тільки 31 відсоток. Від початку травня число республіканських прихильників Ніксона збільшилося на 9 відсотків. Але між деякими категоріями опитуваних, наприклад між старшими понад 50 років особами та між підміськими виборцями і між тими, які мають низькі прибутки, Ніксон не популярний, вони воліють голосувати у виборах цього року на сенатора МекКарті.

СТАТИСТИКИ СТВЕРДЖУЮТЬ, що кожна шоста народжена дитина в Ню Йорку є незаконнонароджена. Число народжених дітей з матерів, які не мають чоловіків, від 1957-го року збільшилося на 112.5 відсотка. В 1957-му році таких дітей народилося в Ню Йорку 11.454, а в 1967-му році — 24.336. В тому самому часі число народжених дітей в загальному зменшилося на 12.7 відсотка: в 1957 їх було 166.977, а в 1967-му році — 145.802. Число незаконнонароджених дітей між білим населенням в 1957 р. становило 1.7 відсотка, а в 1967 — 5.3 відсотка. Число негритянських незаконнонароджених дітей в цій декаді збільшилося з 10.7 відсотка до 21.9 відсотка.

ПРОДУКУЮТЬ ЛІТАЮЧИЙ ДЖЕТОВИЙ ПОЯС, яким можна буде летіти на віддаль кількох миль впродовж численних мінут. Про цей новий винахід інформує керівник фірми Белл Аеросистемс Роберт Дж. Мей. Цей проєкт має бути випробуваний цього літа. З нього зможуть користати військовики й цивільні особи. Цей пояс буде порушуваний мініятюрним джетовим мотором. Дотеперішні літаючі з людиною машини могли літати, тільки впродовж секунд і вони мали ракетові мотори. Вояк зможе на цьому поясі безпечно перелетіти через заміновані поля. Ці пояси можуть бути дуже корисні в боротьбі проти партизанів та під час вуличних заворушень.

У СВІТІ

КАРДИНАЛ ФРАНЦ КЕНІҐ З ВІДНЯ ПОВІДОМИВ кількадесятьох Нобелівських лавреатів на їх зібранні в Ліндав над Боденським озером, що Папа рішив покликати окрему Комісію для ревізії становища Церкви супроти Ґалілео Ґалілеї, італійського ученого з 17 ст., що його Церква засудила була за його теорію, що Земля обертається довкола Сонця. Кардинал Кеніґ заявив, що ревізія того становища супроти Коперніка і Ґалілеї зліквідує поважний конфлікт між Церквою і наукою.

СОВЄТИ ПЕРЕВЕЛИ НОВИЙ підземний вибух атомової енергії — ствердила американська державна Комісія атомової енергії. Той вибух перехопила також сейсмографічна стація Інституту в Упсалі, Швеція.

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ВІДКИНУВ запрошення, що їх дістав від генерального секретаря Об'єднаних Націй У Танта — прибути на конференцію неатомових держав, що відбудеться в Женеві в наступному році. Таке запрошення У Тант вислав 133-ом державам. Китайські комуністи відповіли коротко, що їх ніщо не лучить з Об'єднаними Націями.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ОТЯГАЄТЬСЯ з підписанням договору проти поширення атомової зброї. За головну причину — німецький уряд подав нову нагінку Совєтського Союзу проти Західньої Німеччини. Західньо-німецький уряд — заявив його речник — не знає, які заміри має Совєтський Союз супроти Німецької Федеративної Республіки, тому мусить стриматись з підписанням такого договору.

АМЕРИКАНСЬКЕ КОМАНДУВАННЯ У В'ЄТНАМІ ПОЗБАВИЛО офіційної акредитації воєнного кореспондента „Балтимор Сан" Джана Каррола за те, що він, без відома командування оприлюднив вістку про евакуювання Кесаню американськими військами. Позбавлення офіційної акредитації рівняється виключенню даного журналіста з пресових конференцій, з безпосереднього джерела військових інформацій і права користуватись військовими гелікоптерами в Південному В'єтнамі. У Південному В'єтнамі є понад 500 воєнних кореспондентів часописів з цілого світу.

У МОСКВІ ПЕРЕБУВАЄ тепер окрема місія від Північного В'єтнаму, яка старається дістати згоду совєтського уряду на нові достави зброї, амуніції і прерізних товарів Північному В'єтнамові. На оприлюдненій світлині із спільного засідання совєтських проводирів з тими північно-в'єтнамськими комуністами похмурі й насуплені обличчя Алексєя Косиґіна і його заступника Владиміра Новікова віддзеркалюють дуже сумнівну радість совєтських господарів з таких гостей. Північний В'єтнам коштує Совєтам щорічно понад один більйон дол.

ОКРЕМИЙ КОМІТЕТ ЙОРДАНСЬКИХ АРАБІВ ЗВЕРНУВСЯ з закликом до всіх арабських і не-арабських країн, щоб вони поспішили з допомогою арабським мешканцям Єрусалиму, які переслідувані ізраїльськими окупантами. Ізраїль анектував колишню йорданську частину Єрусалиму й перевів уніфікацію того міста — знехтувавши становищем Заходу в цій справі, який поручав не створювати доконаних фактів за кошт арабів.

У ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

1776 – 4 липня – 1968

Джансон відвідає п'ять американських держав в Центральній Америці

Вашингтон. — З Білого Дому повідомляють, що президент Джансон буде гостем п'ятьох латинських американських держав в Середущій Америці. Президент гостюватиме впродовж 2 днів в Сальвадорі, а пізніше відвідає ще Коста Ріка, Ґватемалю, Гондурас і Нікараґву. В суботу 6-го липня Президент візьме участь в нарадах п'ятьох президентів вищеназваних держав в Сан Сальвадорі. Ціллю цих нарад є ствердити, який поступ зроблено в Середущій Америці в організації спільного ринку в цьому американському районі. На конференції мають вирішити дальшу програму в цій ділянці. При кінці нарад мають всі президенти підписати спільну деклярацію. В нараді беруть участь такі президенти: Хозе Трехос із Коста Ріка, полковник Освальдо Льопез Ареллянос із Гондурасу, Хуліо Мендез Монтенеґро, Ґватемаля' полк. Санчез Ґернандез (Сальвадор) і Ґерреро Ґутієрре з Нікараґви. Президент Джансон після нарад у Сальвадорі відлетить з чотирма президентами до їх столиць своїм літаком, а після візити в столицях Ґватемалі, Гондурасу, Нікараґви і Коста Ріка вернеться до Вашингтону.

Головний прокуратор Кларк пропонує скасувати кару смерти

Вашинґтон. — Головний прокуратор Ремсі Кларк, промовляючи в Сенатській Правничій Комісії, пропонував в імені Уряду скасувати кару смерти навіть за злочин вбивства президента і віце президента та зменшити кару смерти до досмертної в'язниці у всі покараннях, які передтим були вже видані на злочинців, що тепер перебувають у федеральних тюрмах. Кларк три роки тому домагався смертної кари, коли Конґрес вирішував цю справу після вбивства президента Джана Ф. Кеннеді. Головний прокуратор казав, що ЗСА повинні приєднатися до тих 70-ох держав, які не мають смертної кари, кажучи, що це буде „милевим кроком від того варваризму", який вимагає смертної кари. На думку Кларка кара смерти зовсім не відетрашує злочинців, за які карається смертною карою. Р. Кларк твердив, що кара смерти свідчить про те, як мало люди відійшли від того закону, що панує в джунґлях. Історія вчить нас, казав головний прокуратор, що деколи несправедливо засудхували злочинців до смертної кари, якої пізніше не можна було скасувати, бо вирок був виконаний. Він вказав також на це, що при засудах до смертної кари деколи рішають расові упередження.

Ню Йорк матиме найбільший в світі поштовий будинок

Ню Йорк. — В четвер, 25-го червня, тут у приміщеннях готелю Статлер Гілтон відбулося окреме прийняття, під час якого генеральний поштмайстер В. Марвін Ватсон повідомив, що в дільниці Манґеттену в Ню Йорку буде збудований найбільший в історії поштовий будинок з таким же наймодернішим устаткуванням для полагоджування пошти в цій світовій метрополії. Кошти будови нової пошти виноситимуть 100 мільйонів долярів і передача нового поштового комплексу для вжитку передбачається на 1974-ий рік. Нова пошта займатиме цілий квартал між 9 і 10-ою евенями та 28 і 30-ою стрітами. У прийнятті, на якому Генеральний Поштмайстер з'ясував пляни щодо будови нової пошти в Ню Йорку, взяв участь відомий наш діяч з молодшої ґенерації предсідник 325-го Відділу Українського Народного Союзу п. Володимир Клавсник.

Вол. Клавсник (зліва) з ґенеральним поштмайстром В. Марвін Ватсоном під час прийняття в готелі Статлер Гілтон.

Совєти звільнили схоплений американський джет із 214 вояками

Москва. — Совєтські власті дозволили американському джетовому літакові, що його примусили в минулу суботу приземлитись на одному з Курільських островів під совєтською адміністрацію, — відлетіти до Японії. Джет прибув в минулий вівторок о год 12.50 ночі — на Далекому Сході була це вже середа 1.50 попол. — на летовище Йокота за 30 миль від Токіо. На тому літаку було 214 американських вояків і 17 членів залоги разом із стюардесами. Совєтському урядові очевидячки вся ця історія була неприємна, бо не подано про неї ні одної вістки в совєтській пресі чи радіо. Американський уряд також не роздував тієї події і в офіційних американьких заявах не згадано повідомлення японської преси, що японські радарні стації перехопили радіо-повідомлення пільота американського літака, з якого недвозначно виходило, що американський літак не зійшов був з курсу помилково, а що совєтський військовий літак, чи літаки, примусили його звернути з курсу в совєтську сторону і опісля примусили його приземлетися. Американські власті рішили, видно, замість процесуватись з Москвою з цього приводу й розголошувати ту подію та нове большевицьке насильство, дістати дипломатичним шляхом звільнення літака і його залоги, при чому Державний Департамент „висловив жаль", що літак „помилково й нехотячи" звернув з курсу та залетів над совєтську територію. Одинаково американська, як совєтська сторона не хотіли — твердять коментатори — псувати з приводу того „інциденту' взаємного відпруження, в якому вони рішили внедозі розпочати переговори про обмеження в ділянці атомового зброєння.

Північний В'єтнам звільнив 4-ох летунів ЗСА

Сайґон. — Північно - в'єтнамський уряд проголосив через радіо, що він рішився звільнити „з гуманітарних причин" трьох американських летунів. Не подано ані їх прізвищ, ані часу й способу, коли і як вони будуть звільнені. Американські військові чинники мають список коло 700 американських військовиків, здебільша летунів, які мабуть, перебувають у північно - в'єтнамському полоні. Всупереч усім заходам американського Уряду різними шляхами — північно - в'єтнамські власті ніколи не подали списка американських військовиків в їхньому полоні, ані не погодились на відвідання їх представникам Ч е рвоного Хреста чи будь - котрої невтральної держави.

Британський суд рішив видати Америці здогадного вбивника Кінґа

Лондон. — На другому з черги засіданні британського суду в справі видачі З'єднаним Стейтам Джеймса Ерла Рея, запідозрілого в убивстві 4 квітня ц.р. в Мемфісі муринського лідера д-ра Мартіна Лютера Кінґа, суддя Франк Мілтон видав присуд: „Обвинуваченого відведуть до в'язниці, де він очікуватиме своєї видачі З'єднаним Стейтам". Британський оборонець Рея Роджер Фрисбі опрокидував вимогу на видачу арґументом, що вбивство Кінґа було політичне, ото ж оскарженого не можна видавати, бо це перечить договорові між ЗСА і Британією з 1931 року. Прокуратор Дейвід Калкутт, який виступав в імені американської генеральної прокуратури, не перечив, що існують познаки щодо існування змови в убивстві Кінґа, але нема ніякого доказу, що Рей діяв у тісній змові з якимись особами чи особою, зате існують незаперечні докази, що того вбивства доконала одна особа без будь-яких „політичних" мотивів. Названий вгорі суддя подав за перший мотив свого присуду на видачу Рея, що Джеймс Ерл Рей втік у 1967 році з стейтової в'язниці в Міссурі, де відсидів 7 років з свого 20-річного засуду за грабунковий напад. Суддя ствердив, що хоч арештовано Рея на лондонському летовищі з канадійським пашпортом на прізвище Рамона Джорджа Снейда, проте він, суддя, не має сумніву, що це одна й та сама особа. Суддя признав теж, що д-р Мартін Лютер Кінґ був контроверсійною особою, але не можна вбивства кожної особи, активної в суспільному житті, підтягати під поняття вбивства політичного. Сам Джеймс Ерл Рей скаржився, що не допущено до нього американського адвоката Артура Гейнса з Бірмінґгему, Алабама. Адвокат Рея заповів, що впродовж дозволеного британським правом 14-денного терміну він зголосить відклик до вищого суду.

В Ніґерії мільйонам людей грозить голодова смерть

Ляґос. — Представники різних міжнародних добродійних організацій одностайно стверджують, що до кінця серпня ц. р. згине на території колишньої Східньої провінції Ніґерії, що проголосила була себе Республікою Біяфра, мільйон осіб із голоду, а в найближчих шістьох місяцях може вимерти там 5 до 6 мільйонів осіб. Центральні власті Ніґерії переводять бльокаду морських і суходільних шляхів до незайнятої ще їх військом частини Біяфри, яка не має власних портів, ані безпосередньої іншої сполуки із зовнішнім світом. Центральний уряд Ніґерії погоджується перепускати через свою територію харчі до Біяфри, але ніґерці з Біяфри бояться, що ті харчі будуть затруєні.

ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО „СВОБОДИ" І „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА" ПОЯВИТЬСЯ В ПОНЕДІЛОК

З уваги на національне Свято Незалежности 4-го липня, це число „Свободи" друкується в середу, 3-го липня, з датою п'ятниці, 5-го липня. „Свобода" з датою суботи, 6-го липня не появиться, а чергове її видання, разом з англомовним „Українським Тижневиком" друкуватиметься в понеділок, 8-го липня, з датою вівтірка, 9-го липня.

УРОЧИСТО ВІДЗНАЧАТИМУТЬ ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Блаженніший Митрополит Іларіон

Саскатун. — Православні українці в Канаді готуються до великих урочистостей з нагоди 50-ліття з часу створення Української Греко - Православної Церкви у цій країні, що відбудуться в Саскатуні в днях 5, 6 і 7 липня. Блаженніший Митрополит Іларіон очолює Українську Греко-Православну Церкву, а з ним Архиєпископ Едмонтону Владика Андрей, Архиєпископ Торонта Владика Михаїл, Єпископ Саскатуну Владика Борис. Українська Греко Православна Церква в Канаді має над 140,000 вірних, має 288 громад, 92 священиків і чотирьох єпископів на чолі з Митрополитом, як Первоієрархом усієї Церкви. Крім церковних будівель УГПЦ має три виховавчі Інститути і вищу Богословську Академію при Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу. Ювілейні торжества відбудуться в Саскатуні, з участю тисяч православних українців з усієї Канади, які вже по своїх парафіях відзначають 50-ліття створення УГПЦеркви в 1918 р. Саскатун обрано за місце всекрайового відзначення Золотого Ювілею, бо це тут відродилась Українська Апостольська Первозванна Українська Православна Церква. Підготовою святкувань займається окремий Ювілейний Комітет. На урочистості прибуде з ЗСА Митрополит УПЦеркви Іоан Теодорович. Всекрайові святкування розпочнуться в Саскатуні вранці 5 липня. О 9:30 ранку буде відправлена Архиєрейська Служба Божа очолена Високопреосвященнішим Архиєпископом Андреєм у Катедрі Пресв. Тройці; співатиме хор молоді з Едмонтону, під диригентурою Романа Солтикевича. Після Служби Божої відбудеться Панахида по відійшовших у вічність піонерах-основоположниках цієї Церкви в Канаді. 12:00 Обід. По полудні, о 2:00—Всеканадійський здвиг православної молоді і провідних делеґатів у Катедральний авдит. Після вечері, о 8:00 — Ювілейний концерт православної молоді в авдиторії „Сентеніял"; 10:30 — Прийняття для молоді в Інституті Могили. У суботу, 6-го липня уся програма відбудеться в будинку „Джубілі". Протягом цілого дня буде висвітлювано фільм з історії УГПЦеркви в Канаді п. з. „Не хлібом самим буде жити людина"

(Продовження на стор. 4-ій)

Відбувся Другий Крайовий З'їдз ТУСМ Америки

Сиракюзи, Н. Й. (М.П.) — Тут при Сиракюзькому Університеті відбувся 29 і 30-го червня 1968 року Другий Крайовий З'їзд Товариства Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського. На голову Крайової Управи вибрано Ярослава Березовського, студента четвертого політичних наук при Вейн університеті з Дітройту.

З'їздом провадила президія в складі: інж. Ігор Чума — предсідник, Орест Грицик — заступник, секретарі — Марта Кушнір та Леся Кисіль. До Почесної Президії попросили голову Світової Управи ТУСМ інж. Богдана Кульчицького, голову Сеніорату ТУСМ — д-ра Миколи Богатюка, та голову ОЖ ООЧСУ в Сиракузах мґр. Мотрію Богатюк. У з'їзді взяли участь понад 50 студентів — делеґатів. В рамцях З'їзду прослухано дві доповіді: інж. Ігор Чума — програмова доповідь та д-р Миколи Богатюк „Україна і ми", відбувся бенкет і студентський баль.

В неділю через місцеву радіостанцію передано одногодинну програму, підготовану Осередком із Сиракузи, що її присвячену історичному Актові з 30-го червня та 2 Крайовому З'їздові. Гостем на цій програмі був голова Світової Управи ТУСМ інж. Богдан Кульчицький. Господарем З'їзду був О. Д. ТУСМ Сиракузи під проводом голови Зенона Карпишина.

У Філядельфії помер кардинал Френсіс Бреннен

Філядельфія. — 2-го липня тут помер 74-річний кардинал Френсіс Бреннен, голова Ватиканської Конґреґації Св. Тайн. Він почав нездужати в травні і прибув до Філядельфії з Риму два тижні тому, щоб тут лікуватися в шпиталі Мізерекордія. Він маловідомий в ЗСА, бо від 1940-го року перебував в Римі, бувши найменований на члена Найвищого Ватиканського Суду так зв. Святої Римської Роти. В 1959 році став головою цього суду. В 1967 році Папа Павло VI найменував його кардиналом, а в січні цього року кардинал Френсіс Бреннен очолив Конґреґацію Святих Тайн. Він — перший американець, який став головою Конґреґації у Ватикані, що рівняється становищу міністра в Папському кабінеті. Зі смертю кардинала Бреннена число Кардиналів зменшилося до 109-ох, а число американських кардиналів — до 6-ох.

Ще $800 на Українські Студії в Гарварді з Джерзі Сити

Джерзі Ситі. — Збірка на фонд Українських Студій в Гарвардському Університеті є в цій громаді в повному розгарі — інформує п. Володимир Білик, один із збірщиків фондів на ту ціль. Між поважнішими пожертвами, які складено на його руки в останньому часі, є $500.00 від пп. Івана Кохановського та Миколи Романова, власників фірми J & M Trnck & Car Repair. Сто-долярові пожертви вплинули від відомого та завжди жертвенного нашого бизнесмена Михайла Пилипчака та від Андрія Мазура і Тимка Бойка. Збірка продовжується і вкоротці буде опублікований її повний звіт. Загальна сума зібраних досі в цій громаді фондів на Українські Студії в Гарварді переступила вже суму вісім тисяч долярів.

СВОБОДА — SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

У День Незалежности

Усі народи світу, які свою зрілість задокументували проголошенням своєї державної незалежности, дату того проголошення вважають за своє найбільше національне свято. Бо тільки у рідній державі можна осягнути повноту прав, тільки в своїй рідній державі можна здобути максимум культурних та господарських успіхів, тільки своєю рідною державою можна дістати у світі пошану й симпатію.

Американський нарід має чим почванитись за короткий час свого 192-річного державного існування. Сьогодні ніхто вже з американців не тямить, що під кінець 18-го сторіччя треба було вести довгу й криваву визвольницьку війну, щоб покінчити з принизливим станом британської колонії. На Акті Незалежности вирахувано докладно всі гріхи Британії супроти її американської колонії. Це вже давні часи — сьогодні З'єднані Стейти, а не Британія, є наймогутнішою світовою потугою і володаркою морів. 192 роки — це в ході сторіч невеликий час. Але з тим більшим подивом треба дивитись на все те, що в тому часі вдіяв американський нарід — визволившись з колоніяльного стану, перевівши уніфікацію своєї держави в Громадянській війні, піднісши всі верстви своєї великої нації на найвищий у світі ступінь добробуту.

У цьогорічні роковини американського Дня Незалежности можна хіба повторити те, що говориться щороку з цієї нагоди: треба вчитися нам, американським українцям, які мали свою державу і втратили її, яким зусиллям треба державу будувати і як її зберігати.

Пропаґанда про роззброєння

Президент Джансон у Вашинґтоні і Алексєй Косиґін у Москві одночасно проголосили в минулий понеділок 1 липня ц. р., що „в близькій мабутності" почнуться американсько - совєтські розмови в справі зредукування засобів перевозу нуклеарної зброї та системи протиракетної оборони. Назвавши виразно, що ті розмови будуть стосуватися „офензивної ядрової зброї і оборони проти неї" — американський президент і совєтський прем'єр бажали, очевидячки, підкреслити важливість того рішення, що його деякі західні ентузіясти називають уже „історичними".

Однак, Косиґін тут же покликався на совєтський мерандум з його 9-ма точками, в яких ніби поручається роззброєння. Ясно, що ніхто у світі не може поважно сподіватися, що великодержави понищать усі свої бомбовики, здатні перевозити атомові бомби, — що буде проголошена „заборона" вживати ядрову зброю, — що будуть знищені магазини тієї зброї і що великодержави потоплять усі свої атомові підводні човни. Це все пропаґандивні фрази, потрібні большевикам для баламучення опінії хіба тільки в дійсно дуже відсталих і примітивних країнах світу. Трудно також повірити, щоб дійсно зменшено число важких бомбовиків, бо для цього треба 1) доброї волі, 2) ствердження існуючого стану і 3) контролі, що дійсно знищено стільки - то бомбовиків.

По совєтському боці нема ні крихітки доброї волі, СССР заздро береже тайну свого збройного стану і не допускає ніякої контролі. Роззброєння є логічним наслідком створення атмосфери миру й безпеки. Не може бути роззброєння, коли існує десяток нерозв'язаних проблем, коли Москва зброїть до зубів арабів для нової війни проти Ізраїлю, — коли Москва загострює свою політику супроти Західньої Німеччини, — коли Москва насичує Північний В'єтнам зброєю для продовжування війни, — коли Москва не виреклася своєї тези про „визвольні війни", що їх вона мусить активно підтримувати. Інцидент з великим американським літаком із 226 особами, що його большевики змусили звернути зі свого шляху і приземлитись на совєтському летовищі на Курільських островах — це останній характеристичний приклад совєтської „доброї волі", з якою вона приступає до „загального і повного роззброєння".

„Непорушна дружба"

„За нами, товариші чехословацькі робітники, діло не стане: ви завжди можете розраховувати на нашу підтримку!" — заявив москвич Терентьєв, керівник комуністичної бриґади праці заводу „Динамо", і „Правда" з 26 червня охоче передрукувала цю недвозначну погрозу вбік демократичних сил Чехо - Словаччини. У Києві на заводі „Арсенал", що його 50 років тому здобув від большевиків Симон Петлюра, на мітинґу з приводу подій у ЧССР прийнято 24 червня резолюцію, в якій сказано: „Разом з усією чехословацькою робітничою клясою, її комуністичною партією ми палко підтримуємо і схвалюємо зусилля Президії ЦК КП Чехо - Словаччини для захисту соціялістичних завоювань чехословацького народу". Київська „Молодь України" з 25 червня під наголовком „Наша дружба непорушна" повідомляла про десятки мітинґів, на яких комуністи зганяли в різних містах України людей для „вияву підтримки соціялізму" в ЧССР. На тих мітинґах особливо вихвалялось звернення „чехословацької народної міліції" — чи не останнього притулку сталіністів у тій країні, в якому міліція ЧССР обіцяла „рішуче зміцнювати державну владу"... Подібні мітинґи відбуваються по всій території московсько - большевицької імперії, але їх немає ні в Польщі, ні в Румунії, ані навіть у Болгарії...

Доки з наказу комуністів і КҐБ в СССР відбувались збори й мітинґи, в самій Чехо - Словаччині сталося декілька важливих подій. Газета чехословацької компартії „Руде Право" з 27 червня повідомила, що на її анкету-запитник до читачів, чи варто створити інші партії, крім комуністичної, 90 відсотків безпартійних читачів відповіли „так", і навіть 50 відсотків комуністів висловились за створення некомуністичних партій! На анкету відповіли близько 40 000 читачів. Дві третини опитуваних висловились за цілковите скасування цензури і за повну свободу для преси, радіо й телевізії. Національні Збори ЧССР вже ухвалили закон про скасування цензури.

Така справжня відповідь народів Чехії і Словаччини, „долею" яких і далі „турбується" Москва, котра устами Терентьєвих погрожує своєю „підтримкою соціялістичних завоювань" у ЧССР...

В ЗАЧАРОВАНОМУ КОЛІ

„Хто не служить Москві, той є її ворогом", — цією засадою керуються в СССР так же само, як нею керувалися в Московському князівстві часів Грозного та опрічнини. Ось перелік сучасних ворогів сучасної Москви:

„Буржуазія докладає величезних зусиль, щоб всіляко поглиблювати і використовувати розбіжності у світовому комуністичному русі, особливо розкольницьку діяльність групи Мао Тсе-тунґа, націоналістичні тенденції, ревізіоністів, сектантів різних відтінків; протипоставити соціялістичні країни ні одним і особливо СССР — оплотові могутности і єдности всієї світової системи соціялізму; постаратися вбити клин між соціялістичними країнами та світовим комуністичним рухом з одного боку і національно - визвольним рухом — з другого".

Цей перелік належить секретареві ЦК КПСС П. Демічеву, який виступав у ролі заклинача змій на „всесоюзній нараді керівників катедрами суспільних наук вищих шкіл СССР". Його промову передрукувала совєтська преса, в тому числі й київська „Молодь України" з 21 червня. Промова Демічева де в чому вже нагадує славнозвісну „п р о м о в у" Сталіна, коли він тремтячим від переляку голосом сповіщав у 1941 році через радіо „дорогих братів і сестер", що Німеччина напала на Совєтський Союз. Нині на СССР ніхто не збирається нападати, і даремно Демічев, себто ЦК КПСС звертають усе на „капіталістичні сили". Багато з-поміж тих „к а п і т а л істичних сил" аж рвуться торгувати з Совєтським Союзом, робити „бизнес", складати прибутки — їм і в голову не приходить думка збройно боротися проти останньої і найбільш злочинної імперії СССР.

Річ ясна: Москва лише спекулює „капіталістичними силами", як спекулює вона й „комунізмом", і все виключно заради збереження тюрми народів. Демічев у своїй стурбованій промові кількаразово й сам підкреслював, що насправді не „буржуазна ідеологія", а націоналізм, могутні національні сили вільних і поневолених „комунізмом" народів — ось головне джерело імперської тривоги. Він сказав: „Спільною рисою сучасного опортунізму є відхід від соціялістичного інтернаціоналізму і крен у бік буржуазного націоналізму. Він, як правило, переплітається з ревізіоністичними течіями всіх напрямків і являє собою те спільне, що властиве більшості опортуністичних концепцій, пануюча спрямованість яких — замінити ленінізм як інтернаціональне вчення і сучасний етап марксизму його „національними" варіянтами".

З цієї заяви, повторюваної далі в промові під різними приправами, виразно видно, що Москва не так стривожена „капіталістичним світом", як розвитком подій в Польщі, Чехо - Словаччині, Румунії... В Югославії Броз Тіто кілька днів тому відверто заявив Москві: „Залиште нас у спокої", а мала Альбанія, сателіт червоного Китаю, в радіопрограмах з ненавистю говорить про „совєтсько - російське кубло зради"!

Демічев не згадував про ювілейний Рік Прав Людини, та, видко, про нього згадують серед поневолених в СССР народів, і тому Москва реаґує: „Наші вороги зводять наклепи, намагаються применшити значення громадянських та політичних прав людини в умовах соціялізму, очорнити совєтський суспільний і державний лад" — натяк на імперську суть „СССР". Підтверджують це припущення наступні слова секретаря ЦК КПСС про „розвиток національних відносин" в самому Совєтському Союзі. Цю проблему доводиться вже Москві, після довгого іґнорування, раптом зараховувати до „однієї з найважливіших проблем":

„Однією з найважливіших проблем, які вимагають пильної уваги суспільних наук, є розвиток національних відносин. Перед вченими стоїть завдання дослідити ввесь комплекс соціяльних, економічних, і д еологічних факторів у їх розвитку, усвідомлюючи складність і часом суперечливість тих чи інших явищ у національній самосвідомості, в суспільній психології, у формуванні нових традицій і відмиранні старих".

У поточних пропаґандивних виданнях твердиться й далі, що в СССР нібито розв'язане національне питання. Але на спеціяльній нараді, про яку мова — Демічев виявляє щось інше і наказує фахівцям „від наукового комунізму" досліджувати явище наростання національних сил і стремлінь в СССР та шукати нових шляхів для боротьби проти національно - державних аспірацій народів, які записували свої імена в книгу історії, як Україна - Русь, Грузія, Вірменія та інші, в ті часи, коли ще й не існувало Московського князівства.

СССР вивів декілька своїх дивізій із Східньої Німеччини, напевно, щоб перекинути їх на китайський кордон. В Совєтському Союзі видано нові розпорядження, щоб кожний студент і студентка, навіть учні середніх шкіл вчились стріляти, кидати ґранати і займались подібною „фізкультурою"... В СССР далі тривають закриті і вже тому — незаконні суди над людьми, бо й у приватних листах повідомляють, що „люди зникають", а в пресі немає повідомлень про якісь судові процеси. Імперія робить багато заходів в самообороні не так від „капіталістичного оточення" — адже СССР оточують „соціялістичні країни" - сателіти — як від впливу з тих сателітних країн на народи совєтської в'язниці, щоб протиставитись тискові, що наростає з глибин поневолених націй в самій імперії. А тиск той значний, і його вже не здолати каґебівською кулею! Ось палять роман „Собор" О. Гончара, цькують його в пресі — але О. Гончар і далі залишається головою Спілки Письменників УССР. Не все вже можна так легко скидати й „викреслювати".

Москва поволі, але певно опиниться в зачарованому колі, в якому раніше чи пізніше опиниться кожний штучно створений конґломерат, кожна імперія: якщо затискати режимну петлю ще тугіше — в'язні можуть обунтуватись; якщо ж полегшувати режим — в'язні можуть збунтуватись. Давно вже не було так виразно видко важку кризу в КПСС, як із останньої стурбованої промови Демічева. В цьому аспекті вона є дійсно важливим історичним документом.

Леонід Полтава

Роман Данилевич
Голова УКАО „Обнова"

„ОБНОВА" ПІД ЧАС СКВУ І ПЕРЕД АСАМБЛЕЄЮ „ПАКС РОМАНА"

Вважаю, що говорити про „Обнову" водночас з нагоди її участи в СКВУ і передбаченої участи у XX Генеральній Асамблеї Міжнародного Руху Католицьких Інтелектуалів „Пакс Романа" узасаднене тією обставиною, що в першому випадку „Обнова" була учасником українського конґресу в світовому маштабі, а в другому — вона має черговий раз брати участь у католицькому конґресі також світового засягу. При тому треба звернути увагу ще й на те, що ці конґреси пов'язані з тереном ЗСА, з Ню Йорком та Філядельфією.

Коли починався СКВУ, то здавалось, що „О б н о в і" прийдеться бути тільки його німим учасником, бо на мій запит, чи можна буде привітати Конґрес від „Обнови", була відповідь, що, мовляв, усі виступи вже заздалегідь усталені. Але і в цьому випадку оправдалось німецьке прислів'я, що вареної страви не їмо, коли вона кипить...

Згідно з повідомленням, пересланим до Підготовчого Комітету Пан - Американської Української Конференції, і згідно з заповідженням у пресі під час СКВУ відбулася Конференція „Обнови" (17 листопада 1967), в якій взяли участь представники Українського Католицького Академічного Об'єднання, як також Федерації Товариств Українських Католицьких Студентів „Обнова" з Европи, ЗСА й Канади. Підготовляв цю Конференцію д-р Петро Ісаїв, голова УКАО „Обнова" в ЗСА, а її господарем був мґр Богдан Ластовецький, голова Відділу УКАО „Обнова" в Ню Йорку. Конференцію проводив я, а секретарював заступник голови, д-р Євген Перейма. Учасники (23) вислухали інформації про працю „Обнови", про кількалітні заходи щодо оформлення та затвердження нових статутів, про схему затверджених Верховним Архиєпископом Блаженнішим Йосифом цих статутів; вирішено перевести реорганізацію „Обнови" на основі нових статутів, як також доповнити склад Управи та Провірної Комісії УКАО „Обнова". Запало рішення звернутися до Президії СКВУ з проханням уділити делеґатові „Обнови" слова, при чому підкреслено, що „Обнова", яка діє на теренах Европи, ЗСА й Канади, повинна мати свого представника у Президії СКВУ. На речника „Обнови" Конференція визначила мене.

На передостанній пленарній сесії (19 листопада) я мав можливість говорити в імені „Обнови"*. Найперше я зазначив, що, хоч у Президії СКВУ не засідає представник „Обнови", це не змінює факту, що „Обнова" належить до категорії тих організацій, яким належиться місце у Президії СКВУ. З'ясував завдання „Обнови" і згадав про два маркантні факти: провідну ролю нашої організації у Святі УМХ (Українська Молодь Христові) у Львові 1933 року, коли „Обнова" (думаю: Товариство Українських Студентів Католиків) видержала „огненний хрест", і святкування з нагоди тисячоріччя Християнської України, які з ініціятиви УКАО „Обнова" відбулися в роках 1955-1957 в усіх країнах вільного світу, де живуть українці. Далі я підкреслив участь „Обнови" в Конґресах „Пакс Романа", членом якої є наша організація від 1930 року. З черги вказав на сучасні завдання „Обнови", — в екуменічному дусі Другого Ватиканського Собору співпрацювати з усіми християнськими віровизнаннями, що діють серед української спільноти, з особливою увагою на співпрацю між українцями православними й католиками.

По лінії своїх думок, з'ясованих напередодні СКВУ в статті „Наше внутрішнє замирення — передумова наших успіхів на зовнішньому фронті" („Свобода" з 10 листопада 1967 р.), я сказав, що ми всі повинні причинитися до об'єднання Українських Православних Церков, що діють поза межами нашої Батьківщини, і до оформлення їх в Українському Православному Патріярхаті, як також повинні спільно діяти в напрямі ієрархічного завершення Української Католицької Церкви у виді Патріярхату, яку то справу видвигнув на Ватиканському Соборі Верховний Архиєпископ - Ісповідник Блаженніший Йосиф. Під кінець я підкреслив, що ми, учасники СКВУ, повинні усвідомити конечність стати найперше духово вільними, а зок-

(Закінчення на стор. 3-ій)

* Після мого виступу двоє з-поміж приявних на СКВУ наших Владик під час перерви заінтерпелювали мене, мовляв, деякі місця промови були неприйнятливі. Саме ця обставина і змушує мене подати точний хід моїх думок, висловлених у тій промові.

Леся Лисак

ЛЮДИ Є ДОБРІ

Неллі не знає, що так сказав колись у заголовку своєї книжки один письменник. Неллі працює у департаментовій крамниці, і знає про крамничні справи дещо більше, як про книжки та про письменників. Тому, коли вона подумала, що люди є добрі — це була таки її власна думка.

Власне Неллі не має багато часу на роздумування, які доводять до філософських висновків. Сім з половиною години кожного дня вона продає і пакує товар у крамниці. Коли приходить додому, підігріває приготовану попереднього вечора їжу, миє посуд, підлогу в кухні, пере та прасує білизну. Взимі відгортає сніг перед своєю невеличкою хатою, навесні садить квіти в городчику, вліті косить і поливає траву на клаптеві травника, восени громадить листя, яке сиплеться на її ділянку із сусідніх дерев. Крім того шиє собі одежу — це виходить дешевше від купованої! — і доглядає дітей сусідки. Сусідка платить за це Неллі доляра з половиною на годину. Це — додатковий заробіток Неллі, бо крамничної платні не вистачає.

Неллі завжди зайнята і завжди в погідному настрої. Колись у дитинстві її вчили, що не годиться показувати людям невдоволеного обличчя. Обличчя повинно мати приємний вираз. У крамниці її навчили, що для покупців, зверхників та товаришів праці треба завжди мати погідну усмішку. До того Неллі ще твердо пам'ятає прислів'я, яке повчає: „коли смієшся — цілий світ сміятиметься разом з тобою, коли ж плакатимеш — плакатимеш сама". І Неллі в це повірила. А втім, у неї не було часу сумувати.

Але з кожного правила бувають вийнятки. Вони трапляються, не зважаючи на те, чи людина їх хоче, чи ні.

Неллі не стрінула ніяка трагедія, ніяке особливе нещастя. Їй просто стали дошкуляти неприємні дрібниці, яких нагромадилося забагато. Почалося з того, що пограбували її хату. Чогось особливо цінного не забрали, бо Неллі ніколи не мала особливо цінних речей. Але вона застала поламані двері, понищене устаткування, і забракло кількох предметів, без яких трудно обійтися і які трудно купити за Неллину невеличку платню.

Добра сусідка потішала Неллі, що це все „набуті речі", але сусідка якраз перебиралася мешкати в іншій дільниці, і через те Неллі втрачала додатковий заробіток.

А тому, що неприємні події завжди чомусь притягають до себе інші, так само неприємні, Неллі ще трапився клопіт у крамниці: якась сердита клієнтка поскаржилась на Неллі шефові. Неллі не була винна, але шеф був у поганому настрої, бо були погані торги. До того ж у крамниці якраз зменшували кількість продавчинь — теж з причини поганих торгів — і Неллі могла опинитися на списку звільнених. Зрештою і це можна було б пережити, якби Неллі була трохи молодша і могла зраву дістати працю.

Ще й з цим можна було якось миритися — Неллі ж знає, що життя не проходить легко й безтурботно — коли б не виникнула справа із її здоров'ям. Правду кажучи, воно в неї ніколи не було бездоганне, але тепер таки попсувалося. Неллі відчула себе нараз хворою. Цього ранку вона лежала й думала: „Якщо не прийду до праці й повідомлю, що почуваю себе погано — мене напевно звільнять". У крамниці вже були такі випадки. Неллі, зціпивши зуби, звелася з ліжка, насилу вдягнулася — і пішла до праці.

Вона не снідала, тож треба було бодай випити кави у крамничній їдальні. До її столика присілися дві, ще старші за неї продавчині, і одна з них, глянувши на її бліде обличчя, спитала. „Ви себе недобре почуваєте?" Неллі мовчки притакнула головою. Тоді та старша продавчиня вийняла з торбинки шоколядку і, кладучи перед Неллею, всміхнулася: „Це, щоб вам осолодити день". — І почала розказувати якусь веселу історію. Неллі було не сміху, але мимоволі вона й собі почала всміхатися.

У своєму відділі Неллі застала дуже багато товару, який треба було розпакувати. Коли вона похилилася над одним із пакунків, в очах їй почорніло, і вона захиталась. Мері, що працювала оподалік, це запримітила, бо враз підбігла до Неллі й шепнула: „Ви сьогодні дуже бліді, вам треба спочити. Ідіть нагору, а я це все за вас зроблю. Ідіть — шефа до обіду не буде". — І провела за руку до кімнати, де можна було спочити.

Під кінець дня Мері ще раз прибігла до Неллі з незвичайно радісною міною.

— Я чула розмову шефа з його асистентом, — сказала вона. — Виявляється, що ця клієнтка, яка скаржилась на вас — це така, що всюди спричиняє заколот. Вона — тробл - мейкер! Тепер уже вас не звільнять, Неллі! — І Мері всміхалася, ніби йшлося про її власну працю.

А ввечері несподівано приїхала колишня сусідка Неллі. Вона привезла трохи ласощів — таких, які Неллі любила — і привезла ще добру новину, а саме: якщо Неллі хоче, вона може перейти до їхньої нової хати. Бо і діти за Неллі скучають, і Неллі буде там веселіше. Навіщо їй турботи із старою хатою, в якій ламають двері? І сусідка дивилася на Неллі ласкавим, щирим поглядом.

Тоді Неллі обтерла сльозу і подумала: „Люди є добрі. Є багато добрих людей на світі..."

Валентин Мороз

РЕПОРТАЖ ІЗ ЗАПОВІДНИКА ІМЕНИ БЕРІЇ

(7)

ІМПЕРІЯ ГВИНТИКІВ

Сталін не визнавав кібернетики. І все ж йому належить в цій галузі видатна заслуга: він винайшов запрограмовану людину. Сталін — творець Гвинтика. Були випадки, коли, прочитавши роман Солженіцина, люди казали: „Хочеться забитись у куточок і нічим себе не виявляти". Неважко уявити, наскільки сильнішим було це бажання 20 років тому, коли люди були очевидцями масових розстрілів та інших страхіть, коли ввечері було невідомо, де опинишся вранці. Бажання нічим не виділятись, втиснутись в масу, стати подібним на іншого, щоб не звернути на себе увагу, стало всеохоплюючим. А це означало повну нівеляцію особистості. Колись виділення індивіда з маси матерії означало зародження життя, зародження органічного світу. Тепер почався зворотний процес: злиття індивідів в сіру масу, повернення до суцільного безорганічного, безіндивідуального буття. Суспільство опановує дух сірої безликості. Бути особистістю вважається гріхом. „Ты что, особая личность?" — це доводилось чути десятки разів, і до арешту ,і після. Бригадний метод проникає навіть в поезію і народжує таке чудо як колективна поема. У 1937 році з'являється колективна поема „Іван Голота", під якою поставили свої підписи у алфавітному порядку, як у телефонній книзі, Бажан, Головановський, Иогансен, Кулик, П е р в о м айський, Рильський, Сосюра, Терещенко, Тичина, Фефер, Усенко, Ушаков. Але й цього видалось замало — через рік наказують створити „Думу про Остапа Нечая", під якою вже стояло 20 підписів. Мабуть це був рекорд.

Ось враження одного колишнього члена КПЗУ, якого п'ять разів заарештовувала дефензива в Польщі і який після 1939 року потрапив нарешті на Східну Україну, роками вимріяну у в'язниці: „Поїзд пересік лінію неіснуючого вже кордону. Перша станція на Житомирщині, юрба на пероні. І перше, що кинулось у вічі — одноманітна, незвична для нас сірість людей, вдягнутих у фуфайки. Якась жінка в червоному плащі виглядала екзотичною квіткою, чужою і навіть недоречною тут". Зрештою, одежа може стати кольоровою, навіть крикливою, але сірість не зникає. Вона не від одежі. І як би не рекламували себе гвинтики, як би не затулялись килимами, взятими напрокат з магазину у зв'язку з приїздом делегації, стороннє око завжди помітить сірість — вона носиться в повітрі, люди дихають нею, не мислять себе без неї. Вона стала хлібом насущним.

Нарешті панівна сила відрекомендовує себе єдиним началом, що містить у собі „ум, честь и совесть" всього суспільства — і тоді урочисто проголошується „морально-політична якість суспільства". Вічне питання „куди йти?" для гвинтика трансформується у формулу, що не вимагає ніякого розумового напруження: „Куди поведуть". Людина позбавлена вміння самостійно розрізняти добро і зло, стає вівчаркою, яка запалюється гнівом тільки з наказу і бачить лише те зло, на яке вкажуть. Гвинтик читав в газеті про заборону чорним жити в Кейптауні чи Иоганнесбурзі, про заборону африканцям жити в містах Південної Африки без перепусток — і вважає це сваволям. Але його заморожений розум не може співставити фактів і прийти до висновку, що відома йому від народження приписка в містах є таким самим порушенням ст. 13 Декларації прав людини („Кожна людина має право вільно пересуватися та вибирати собі місце проживання в межах кожної держави"); що в нашій дійсності узаконена смуга осілості, і не для євреїв, як колись, а для всіх. Тому, хто не народився у великому місті, відведене ґетто для проживання, межі якого кінчаються в передмісті Києва, Львова, Одеси. Гвинтик пише гнівні поеми про Бухенвальд — це дозволено. „Попелом стали ваші серця, але голос ваш не згорів". А от попіл жертв, зотлілих в сибірських тундрах, не хвилює гвинтиків. І було б помилкою вбачати тут тільки страх — це вже риса характеру.

(Далі буде)

В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ВІДБУВСЯ ПЕРШИЙ СИМПОЗІЮМ УКРАЇНІСТІВ

Прага. — Офіційна пресова аґенція Чехо-словаччини ЧТК повідомила 24 червня, що в Пряшеві і Свиднику відбувся перший міжнародний симпозіюм „у питаннях розвитку українiстики в соціялістичних країнах". Повідомлено також, що в симпозіюмі брали участь україністи „з Української ССР, Югославії, Польщі, і Чехо-Словаччини. Зустріч була організована Катедрою української мови і літератури і кабінетом україністики філософського ф а к у льтету при Кошицькому університеті". Це дуже стисле повідомлення, очевидно, значно скорочене після переходу через совєтську пресову аґенцію ТАСС, надрукувала „Радянська Україна" з 25 червня, не подаючи списку українiстів з України, які брали участь у симпозіюмі, ні обговорюваних чи розглядaних тем ,ані часу тривання симпозіюму.

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Асторія, Л. Ай.

ПОСВЯЧЕННЯ НОВОЇ ЦЕРКВИ ЧЕСНОГО ХРЕСТА

Парохія Української Католицької Церкви ім. Воздвиження Чесного Хреста в Асторії на Квінсі 19-го травня пережила радість посвячення нової церкви. Сталося це завдяки праці пароха о. Б. Андрейчука, ЧСВВ та Будівельного Комітету під головуванням Вол. Врублевського та Івана Шемана. Видано Пропам'ятну Книгу - Журнал на 208 стор., видрукувано у видавництві „Свобода" в Джерзі Ситі, з історією парохії пера М. Курочки по-українськи, пера о. Б. Андрейчука — по-англійськи. Пропам'ятна Книга містить світлини релігійних достойників та документи, що відносяться до будови нової церкви, дані про релігійні організації та пожертви на будову цієї гарної святині та на її влаштування. Журнал являється документацією живучости Асторійської України. Комітет подбав про видання пропам'ятної відзнаки — жетону з відображенням нової церкви проєкту проф. Яр. Паладія з Асторії, яку виконала фірма Вол. Клозника на Квінсі.

Наш артист - маляр з Йонкерсу Яр. Баранський подбав, щоб на цю урочистість були розміщені п'ять мозаїк в українським неовізантійським стилі, за його проєктуванням і малюванням, виконанних в Італії.

З нагоди посвячення відбулася візитація Преосв. Кир Йосифа Шмондюка нашої парохії. Він був присутній на всіх трьох Службах Божих і проповідях. Посвячення нової церкви відбулося по обіді. О год. 3:30 по обіді зібралися організації, парохіяни і гості. Представники Квінсу, — президент Маріо Карісілло, асемблімен Джозеф Калабритта, заст. гол. предідника УНСоюзу В. Сохан та інші. Всі рушили від парохіяльного уряду походом під нову церкву. За ними ішов Кир Йосиф Шмондюк в асисті священиків, питомців, монахинь, лицарів Колюмба та Американських Українських Католицьких Ветеранів, яких провадив в уніформі голова І. Шеман. Перед входом до церкви на заздалегідь приготованім вітарі Преосв. Кир Йосиф, Єпископ Стемфордський, в асисті священиків, доконав чину Благословлення нової церкви при співі церковного хору з Асторії. Отвираючи церкву хрестом, Кир Йосиф увійшов перший до неї в асисті духовенства, а за ним всі інші, які виповнили по береги нову церкву і ще стояли надворі.

Проповідь виголосив о. д-р Катрій, ЧСВВ, з церкви св. Юрія в Ню Йорку, вказавши, що церква і український народ є нероздільною цілістю. Українська Церква була твердинею релігійного і національного у к р аїнського життя на протязі нашої історії. Тому посвячення нової церкви в Асторії являється продовженням тої національно - релігійної традиції: любови та відданости Богові і Батьківщині. Цю традицію слід нам всіма силами зберегти тут на еміграції. По-англійськи проповідь мав о. Бернард з Глен Кова.

Після Благословення в бібліотеці парохії о. парох гостив монахинь і священиків, які прийшли звеличати цю нашу врочистість.

О год. 6-ій вечором відбувся Святочний Бенкет в приміщенні Нірс Голден Фезан з участю понад 350 осіб. Розпочато його молитвою о. Ореста Засійбіди, ЧСВВ, з Ню Йорку та американським гимном у виконанні церковного хору з Асторії під керівництвом проф. К. Лиська. Відкрив Бенкет голова Іван Шеман та передав його провід адв. Альбертові Дачукові з Асторії. Він представив всіх при головним столі священиків, гостей та виконавців програми. Оваційно вітали присутні Кир Йосифа та пароха о. Б. Андрейчука, ЧСВВ. Виявлено признання почесному голові Будівельного Комітету Вол. Врублевському, архітектові інж. Апол. Осадці та артистові малярові Яр. Баранському, як теж всім членам Будівельного Комітету і парохіянам.

В розваговій частині виступив Церковний Хор з Асторії під керівництвом проф. К. Лиська, який виконав кілька українських пісень. Українські танцюристи з Асторії виступали під керівництвом Олени Оприско та був сольовий спів п-ни Н. Худої. Виголошено ряд привітів, в тім українською мовою промовляв представник УНС заступник гол. предсідника п. Володимир Сохан, який між іншим сказав:

Мені припала честь привітати цю вашу святочну громаду з нагоди великого торжества — посвячення нової церкви Чесного Хреста. Привітати вашу громаду та скласти вам гратуляції за ваше велике досягнення побудови Божого Храму і нашої нової твердині, в якій будете плекати вірність Богові, любов до України та зберігати наш обряд, мову і традиції.

Ми радіємо разом з вами, що тут у вас в Асторії виросла нова святиня — Храм Божий і нова твердина української спільноти. Наш Український Народний Союз допомагає тут в Америці нашим громадам будувати церкви, школи і народні доми. Український Народний Союз буде разом з цими громадами ці твердині, в яких ми плекаємо вірність Богові, Україні та любов до всього рідного українського.

Довготривалими оплесками сприйняли присутні цю українську промову на бенкеті, яка підбадьорила всіх до дальшої національно - релігійної праці в нашій громаді.

Кир Йосиф Шмондюк подякував громаді за побудування нової української святині в Асторії та звернув увагу на місійне завдання української католицької церкви, яка колись в звільненій Україні має відограти важну ролю у відродженню Української Католицької Віри, нищеної там Москвою тепер. Закликав придержуватися наших традицій, обряду, мови та виховувати дітей у вірі батьків.

Парох о. Б. Андрейчук подякував П р е освященному Владиці Кир Йосифові за чин благословення, комітетові, парохіянам за матеріяльну допомогу та гостям за участь у цих урочистостях. Молитвою закінчено Бенкет, після якого молодь танцювала при музиці К. Меша.

Одна важна фаза будови нової церкви вже закінчена, приходить друга - внутрішня — вдекорувати нову церкву включно з побудовою іконостасу та розмалювати її. Слово знов будуть мати парохіяни.

Д-р О. Соколишин
Інформ. Реф. Буд. Комітету

ПОВІДОМЛЕННЯ

Книгоспілка в Ню Йорку доводить до відома всіх бувших відборців (видавництв, книгарень та окремих осіб), що з днем 1-го червня 1968 р. припинила торгівлю книжками.

Весь запас видань Книгоспілки перебрала фірма „АРКА" в Ню Йорку. А тому від сьогодні всі замовлення на видання Книгоспілки слід посилати на адресу:

ARKA CO.

48 East 7th Street New York, N.Y. 10003

Авторів, що свого часу дали Книгоспілці на комісовий продаж свої книжки, ласкаво просимо якнайскорше подати свою останню адресу, або особисто завітати до Книгоспілки для розрахунку та відбору лишків непроданих книжок. При цьому просимо взяти до уваги, що від 1-го до 15-го липня Книгоспілка буде відкрита тільки між годинами 2-ою та 3:30 по полудні, а від 16-го липня між 10-ою та 12-ою год. дня та 2-ою і 3:30 по полудні.

Книгоспілка в Ню Йорку

Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА „ГУРТОК ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ"

Здається, що немає в культурному народі людини, що не доцінювали б значення й сили друкованого слова. Вмілим умом письменники й поети вміщують в своїх творах клич і ідеї, що порушають людство до боротьби за кращу долю народу, його свободу й волю і правдивим є твердження, що книжка часто є сильнішою за зброю.

Розуміючи це, кілька років тому за ініціятивою інж. Л. Савойки створено Т-во "Гурток Приятелів Української Книжки в Нюарку-Ірвінґтоні, що поставило собі за ціль створити при Публічних Бібліотеках український відділи, і тим способом дати українській спільноті українську книжку в руки.

У виконанню цієї шляхетної цілі — відбулись під проводом пана Івана Оверка, як предсідника і п. Е. Стебновського — секретаря, в приміщенню Т-ва „Самопоміч" Річні Загальні Збори, на вступі яких присутні віддали пошану повстанням з місць померлому членові св. п. Петрові Чижикові. Звіт за діловий рік голови і Управи зложив інж. Л. Савойка, з якого слід згадати слідуюче.

Під кінець 1967 р. Гурток мав 79 членів, а до дня Зборів збільшився до 85. Н а жаль число членів, як на українську спільноту Нюарку й Ірвінґтону та околиці, скромне і Управа, а в першій мірі орг. референтка п. М. Герус старалася його побільшити. Свої завдання Гурток виконував тим способом, що його члени відвідували Публічні Бібліотеки в Ірвінґтоні, в Централі і її Філії в школі при Гров вул. та старалися побільшити українські відділи новими книжками. На прохання Управи Публічна Бібліотека закупила дещо українських книжок і книжок англійських з українською тематикою. Вислід був би кращий, коли б наша громада про це більше дбала.

Від себе Гурток закупив і доручив Централі Публічної Бібліотеки і її Філії 36 книжок.

Для оживлення діяльности Гуртка відбулися в 1967 р. дві доповіді. Доповідь інж. І. Калиновича про загадочну смерть Гетьманича Данила і проф. Д. Горняткевича про українські писанки.

Члени Гуртка не платять вкладок, а його приходи — це добровільні датки при доповідях і $ 5 від 27-го Відділу УНС імени Орлика, за що жертводавцям складається подяку.

На адміністрацію грошей не зуживається. Управа, а в першу чергу голова інж. Л. Савойка, виконують свої обов'язки безплатно, а на поштові видатки зужито 82 центи. Взявши під увагу, що переходовий рахунок в укр. Щадниці „Тризуб" дав $1.66 центів приходу, адміністрація замість розходу мала 84 центи приходу. Можливо читачі мимоволі всміхнуться над того рода білянсом Т-ва, у зв'язку з чим Управа заявляє, що цілію Гуртка є не приходи, але українська книжка в українські руки і в українські серця.

На внесок п. В. Кузика в імени Контрольної Комісії уділено уступаючій Управі абсолюторію і вибрано нову Управу в тому самому складі, що минулого року; голова інж. Любомир Савойка, заст. гол. п. Богдан Шараневич, секретар п. Евген Стебновський, орг. реф. п-ні Марія Герус, справник п. Юліян Бараник. Контрольна Комісія: п. Василь Кузик, п. Іван Оверко, п. Іван Пастух.

Постановлено виготовити відповідний заклик до української громади, щоб вона користала з Публічних Бібліотек і просила про українські книжки.

Подякувавши приявн и м за участь, предсідник закрив Збори.

Іван Оверко

Ню Гейвен, Конн.

МАТУРАЛЬНІ ІСПИТИ

Професори й абітурієнти Рідної Школи Українознавства при церкві св. Михаїла в Ню Гейвені.

22 червня відбулися матуральні іспити в Рідній Школі Українознавства при Церкві св. Михаїла в Ню Гейвені.

Іспити були письмові й усні. Після письмових іспитів, перевірених і одобрених Іспитовою Комісією, до усних іспитів допущені шість абітурієнтів: Галина Подригула, Олег Подригула, Роман Кизик, Юрій Добчанський, Василь Стадницький і Микола Юкаш.

До Іспитової Комісії належали: о. прелат Іван Стах — почесний голова, проф. д-р Мирослав Борисюк — голова, Евстахія Матвієнко, директор школи і д-р К. Матвієнко — член Іспитової Комісії. Присутній на іспитах був голова Р. Ш. мгр Іван Телюк.

Абітурієнти мали питання з української мови, літератури, культури й історії України. Не дивлячись на те, що вони мали багато праці у старших клясах американських гай-скулів — майже на всі питання давали задовільні відповіді. Абітурієнти зберегли свою українську мову і набули знання з українознавства, що є дуже потрібне для пропаганди й оборони української правди. Немає сумніву, що ця свідома молодь в майбутньому заступить нас і принесе велику користь своїй громаді і українській поневоленій нації.

Подяка за це все в першу чергу належиться батькам їхній гармонійний співпраці з учителями.

К. М.

СТРИВОЖЕНІ РОЗВИТКОМ ПОДІЙ В ЧССР

По Україні й ін. „республіках" СССР з партійного наказу відбуваються „мітинги дружби з народом Чехо-Словаччини". „Молодь України" з 26 червня повідомила про багато таких мітингів, із стереотипними заявами, на зразок цієї: „Ми з великим задоволенням с п р и й н я л и листа учасників загальнодержавного активу народної міліції ЧССР, в якому запевняється, що дружні відносини між нашими народами і далі міцнітимуть і розвиватимуться. Совєтські люди не сумніваються в тому, що народи Чехословаччини відстоять свої революційні завоювання."

„ОБНОВА" ПІД ЧАС СКВУ І ПЕРЕД АСАМБЛЕЄЮ „ПАКС РОМАНА"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

рема звільнитися від таких пороків, як заздрість, групова ексклюзивність та жадоба влади. В цьому повинен присвічувати нам дух наших мучеників за національні та релігійні ідеали, наші сучасні ісповідники віри та національні герої. Нам може також послужити цілком свіжий приклад Поля Еміля Кардинала Леже, Архиєпископа Монтреалю, Квебек, який зрікся проводу найбільшої в Британській Коммонвелт католицької єпархії і подався як місіонер до Африки, щоб нести душевне і тілесне уздоровлення хворим на проказу.

Завданням СКВУ було, звичайно, не тільки виявити у маніфестаційній формі єдність українців, що живуть поза межами нашої поневоленої московським большевизмом Батьківщини, але також призадуматися над засобами, як найкраще допомогти нашим братам і сестрам в Україні в їхньому змаганні до самобутнього життя. Перед XX Пленарною Асамблеєю „Пакс Романа", що має відбутися в днях 21-29 серпня 1968 р. у Сейнт Джозеф Коледжі у Філядельфії, треба вирішити, як ця світова католицька організація може прислужитися до розв'язки наболілих проблем. Про це важливе завдання говорить виразно головна тема Асамблеї. „Чотири обличчя убозтва" — моральне, інтелектуальні, економічне і соціяльне.

Організатори цієї Асамблеї вважають, що хоч „Пакс Романа" неспроможна дати вичерпної концепції розв'язки цих проблем, однак може допомогти правильно зразуміти поняття убозтва і точно визначити обов'язки християн у боротьбі з ним. Ці обов'язки, зокрема, відносяться до християн, що живуть у заможних країнах світу, і тому треба зрушити їхнє сумління. Бажаючи передискутувати проблему убозтва під різними аспектами, запроєктовано ще дві 2-3-денні дискусії - розмови, т. зв. симпозіони, як продовження Асамблеї. Один із них у Джорджтавн університеті у Вашингтоні розглядатиме способи, якими можна усунути убозтво, а другий у Палмер ін Терріс Інститут при Мангеттен коледжі в Ню Йорку дискутуватиме на тему: Убозтво і мир.

Можна сподіватися, що Асамблея „Пакс Романа" зацікавиться з-поміж українців не тільки члени „Обнови". Два дні Асамблеї передбачено для дискусій тих учасників, які не будуть делегатами національних федерацій МРКІ „Пакс Романа". А учасниками Асамблеї можуть бути й не-члени національних Федерацій, у нашому випадку не - члени „Обнови".

Було б дуже побажаним, щоб українці - знавці поодиноких проблем, які мають бути обговорювані під час Пленарної Асамблеї „Пакс Романа", висловили свої міркування на цю тему в пресі і зголосилися до участи у цьому міжнародному З'їзді, як також, щоб подали свої сугестії для української делегації, допомагаючи їй краще виз'язатися з свого завдання. За інформаціями та з сугестіями звертатися на адресу голови УКАО „Обнова" д-ра Петра Ісаєва (4117 ...): 4117 N. Franklin St., Philadelphia, Pa. 19140, Tel.: BA 6-3710.

УКАО „Обнова" плянує також використати нагоду цієї Асамблеї для завершення рішень, що їх винесла Конференція „Обнови" під час СКВУ щодо реорганізації нашого Об'єднання на основі нових статутів.

УПРАВА 2-го ВІДДІЛУ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ в НЮ ЙОРКУ повідомляє своїх Членів і все Українське Громадянство, що дня 1-го липня 1968 р. відійшов у Вічність наш Довголітній Член

✝

бл. п. АНТІН ОЛІЙНИК

Покійний народився 13-го жовтня 1912 р. в Західній Україні.

Нехай чужа земля буде Йому пером!

УПРАВА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

св. п. ОЛЕКСАНДРА ШАНДРУШКЕВИЧА

полк. Армії УНР

НА ЙОГО МОГИЛІ

на Українському Православному Цвинтарі в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

дня 6-го липня 1968 р., о год. 12-ій дня

буде відслужена

ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ

про що повідомляють

ДРУЗІ ПОКІЙНОГО

Родину, Приятелів і Знайомих, просимо взяти участь.

Замість квітів на могилу бл. п. о. Крилошанина ДМИТРА МИГОЦЬКОГО складає 50.00 долярів на Дар Любови для Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого

Д-р Роман ЛИСЯК

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 1-го липня 1968 року по довгій і важкій недузі відійшов у Вічність

наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ШВАГЕР

бл. п. Д-р АНТІН ЗАПЛІТНИЙ

довголітній адвокат в Теребовлі, проживши 78 років.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 6-го липня 1968 року о год. 9-ій ранку з похоронного заведення п. Буган в Дітройті до української греко-католицької церкви Непорочного Зачаття, а відтак на цвинтар Mt. Olivet.

Горем прибиті:

СТЕФАНІЯ — дружина
МАРУСЯ — донька
мгр. ЄВГЕН СТАДНИК — зять
РОМАН і ХРИСТИНА — внуки
ВЛОДЗЯ — донька
інж. ВОЛОДИМИР ТУСТАНІВСЬКИЙ — зять
ОЛЕГ, ЯРОСЛАВ і ЛІДА — внуки
ІВАННА ДАЦКІВ з мужем — шваґрова
ЄВГЕН ОБУХІВСЬКИЙ з родиною

Ближча і дальша Рідня тут і в Україні

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) ... $2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) ... $3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії) ... $4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по ... $3.00
за інч за кожного рода оголошення.
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту ... $4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти ... $6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ДАР ЛЮБОВИ ДЛЯ ПЕРВОЄРАРХА

З нагоди відвідин Його Блаженства Верховного Архиєпископа Кир Йосифа Сліпого в Філядельфійській Архиєпархії напевно схочемо виявити нашу щедрість і зложити пожертву також поза збіркою у церкві, окремо від себе особисто, на собор св. Софії і на Український Католицький Університет св. Климента в Римі. А що всі ці пожертви будуть безпосередньо передані Його Еміненції Кардиналові Йосифові, то треба витяти понижче зголошення і виповнити його.

ДАР ЛЮБОВИ ДЛЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО
GIFT FOR JOSYF CARDINAL SLIPYJ

Ім'я і прізвище
Name ____________________

Адреса
Address ____________________
____

Сума
Amount $ ____________

Виставлений чек на
JOSYF CARDINAL SLIPYJ FUND
разом із виповненим зголошенням просимо пислати на адресу:
ARCHBISHOP'S CHANCERY OFFICE
815 North Franklin Street
PHILADELPHIA, Pa. 19123

Урочисто відзначатимуть золотий ювілей Української Греко-Православної Церкви

(Закінчення зі стор. 1-ої)

(Луки 4:4). Вранці о 9:00 — Молебень, очолений Високопреосвященнішим Владикою Михаїлом. О 10:00 — Ювілейний Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді. По полудні о 2:00 — формальне відкриття Ювілею 50-ліття УГА Церкви. Промовляти буде прем'єр Саскачевану, Р. Тачер, і посадник Саскатуну С. Бакволд. Увечері відбудеться о 6:30 — бенкет. Відзначення перших священиків - піонерів нашої Церкви. Промовлятимуть: прем'єр Канади і адвокат П. Лазарович. Концертні точки. О 9:30 — Здвиг української православної молоді на площі „Ексебишен". У неділю, 7-го липня; вранці о 8:00 — Місійна Служба Божа; правитиме місіонер УГА Церкви Всеч. о. Є. Стефанюк; о 9:30 — Соборна Архиєрейська Літургія, очолена Його Блаженством Митрополитом Іоаном (Теодоровичем) усослуженні Священного Єпископату і Духовенства Української Греко - Православної Церкви в Канаді. По обіді, о 2:00—Святочна Ювілейна Праграма: хор Катедраль. Громади Св. Івана з Едмонтону під дириґуванням п. Р. Солтикевича; доповідь архипресвітера д-ра С. В. Савчука, відзначення піонерів - основоположників УГПЦеркви в Канаді та спільний виступ усіх хорів. З Ювілейного Комітету повідомляють, що кількість зголошуваних вірних на ці святкування переходить межі сподіваного: православні українці вже почали прибувати до Саскатуну на торжества.

Гомфрі відмовляється публічно дебатувати з МекКарті

Клівленд, Огайо. — Віце-президент Гюберт Г. Гомфрі заявив, що він не буде публічно виступати разом із демократичним своїм противником сенатором Юджіном МекКарті тому, що ощаджує свою амуніцію для виступів проти республіканського противника Ричарда М. Ніксона. Сенатор Мек Карті знов повторив свій заклик, щоб Гомфрі публічно з ним дебатував на телевізії, бо інакше можна буде думати, що віце-президент Гомфрі не хоче тому публічно дебатувати, що на це йому не дозволяє президент Джансон. Гомфрі заявляє, що він вже кілька разів виступав на цих самих зборах, на яких промовляв і сенатор Ю. МекКарті, і тому виборці знають його програму та програму його демократичного противника. Обидва ці демократичні кандидати на номінацію виступали на цих самих зборах в Міннесоті, Північній Дакоті та в Айові. Вкінці Гомфрі погрозив сенаторові МекКарті: „Я його перестерігаю. Я можу таки колись погодитися на дебати з ним".

Комуністична партія у Франції опинилась в ізоляції

Париж. — Внаслідку парляментарних виборів у Франції, які відбулися у дві останні неділі та принесли велику перемогу таборові президента де Голля, комуністична партія не тільки втратила 40 парляментарних мандатів і має в новому парляменті тільки 33-ох послів, але й, мабуть, втратить союз із некомуністичною Федерацією лівиці, яка разом з комуністами нараховувала б 90 послів. Комуністи обурені на лідера некомуністичної лівиці Франсуа Міттерана, що той легковажно поставився був до комуністів під час травневих заворушень і генерального страйку у Франції та заповів, що після упадку режиму де Голля прем'єром повинен стати Пієр Мендес Франс, а він, Міттеран, кандидуватиме на президента. Всупереч партійному договорові — комуністи не голосували в минулу неділю на Мендес Франса і внаслідку він програв меншістю тільки 132-ох голосів. Однаково комуністи, як їх не - комуністичні союзники одні одним закидають, що пошкодила їм у виборах їхня спілка. Тому тепер, мабуть, некомуністична лівиця буде шукати порозуміння з центровими партіями.

ЗСА випускають довкола Землі великий сателіт-радіотелескоп

Вашингтон. — Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація, п о відомила, що 3-го липня з західнього узбережжя випустять довкола Землі величезний сателіт радіотелескоп із такою довгою антеною, як емпаєр стейтс билдінґ в Ню Йорку. Цей радіотелескоп буде кружляти довкола Землі на висоті 3,730-ох миль і він дасть можливість науковцям вивчати низькочасточні радіові хвилі не з Землі, а з Космосу. Досі науковці не мали нагоди вивчати ті радіові шуми так докладно, як це вони зможуть зробити тепер із Космосу. Ці хвилі звичайно не доходять до Землі. Їх не можна було вивчати давніше, коли в Космосі були радіотелескопи з короткими антенами на сателітах. Ця нова антена допоможе науковцям знайти причину невияснених досі спалахів на Юпітері та вияснити збурення на Землі, які спричиняє Сонце.

Аплікація на прийняття
— на —
КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
на СОЮЗІВЦІ
КЕРГОНКСОН, Ню Йорк
від 5-го **СЕРПНЯ** 1968 року

Ім'я і прізвище: ____________________
Адреса: ____________________
Вік: __________ Член УНСоюзу, Відділ: __________
Знання української мови:
СЛАБЕ ☐ ЗАДОВІЛЬНЕ ☐ ДОБРЕ ☐
Залучую на рахунок оплати $__________
(Повна оплата курсів — $120.00. Половину належности треба вплатити із аплікацією).
Аплікації висилати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, Nek York 12446

ПОВІДОМЛЕННЯ СКВУ

Президія Екзекутиви подає до відома членам Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради і громадянству, що впроваджуючи українську виховну систему в практику, організує від 26 серпня до 2 вересня ц. р. в Канаді, на „Пластовій Січі" б. Грефтону (77 миль на схід від Торонта)

курс - семінар

для провідників і організаторів наймолодших груп української дітвори.

Ціль: узгіднити теоретично й засвоїти практично методику зайнять з дітьми та намітити к о о рдинаційний плян дії заінтересованих середовищ, зокрема, коли йдеться про збереження рідної мови.

До участи в курсі - семінарі запрошуємо: дошкільниих виховниць і кандидаток; провідників вишколу новацьких виховників і виховників молодшого юнацтва; досвідчених новацьких виховників і виховників молодшого юнацтва; вчителів; виховних референтів громадських установ.

Подрібна програма в черговому комунікаті.

Ближчі інформації і зголошення на курс - семінар приймає секретар президії Екзекутиви СКВОР: С. Palijiw, 43 Gilmour Ave., Thronto 9.

д-р Б. Н. Білаш)
голова
К. Палій
секретар

Від Шашкевича до „Просвіти"

Під таким кличем проходитиме спільне святкування української молоді в літньому таборі Кемп Мортом (Український Парк) 14 липня 1968. Цим кличем українська молодь Вінніпеґу (Пласт, СУМ, МУНО, УКЮ, СУМК) вшанує два великі річниці: 125 річчя дня смерти Маркіяна Шашкевича, який став будителем українського народу до національного відродження та 100 річчя Матері Просвіта, яка 1868 року піднесла запалений Маркіяном смолоскип Пропсвіти і понесла його в народ.

Не було б Маркіяна, ледві чи заіснувала б Просвіта. Не було б Просвіти, винесені відроженецькі ідеї Маркіяна не були б пішли у свій час в народ. Просвіта видала низку видань Маркіяна і про Маркіяна. Вона спровадила тліні останки Маркіяна до Львова. Вона збудувала для нього гробницю та пам'ятник.

Заповідник Маркіяна Шашкевича передав цю ідею святкувань українській молоді, яка зустріла її повним ентузіязмом.

Святкування ці почнуться запаленням смолоскипу перед пам'ятником М. Шашкевича у Вінніпеґу, звідки штафетою молодь занесе його перед пам'ятник Т. Шевченка, щоб з дальшою присвятою та приреченням занести таким самим способом до Українського Парку і перед „Вічним Вогнем Українського Національного Духа" відбути, спільні святкування молоді.

В українській пресі будуть подані дальші деталі святкувань. Пам'ятаймо! Будьмо 14 липня в Українському Парку, щоб піддержати українську молодь в її ідейній настанові. Окремі запрошення будуть вислані українським організаціям, щоб їхні представники явилися на святкову хвилину запалення смолоскипа перед пам'ятником Шашкевича 14 липня 1968.

Комітет Святкувань

ТАРЗАН, ч. 6025. Загадкова вогнена птиця!

Тарзан вступив на ніч до села в джунґлях, де мешкали люди-лікарі з дивовижним первобутнім знанням. Там він знайшов хлопця молодого.

— Ходіть Тарзане! Я покажу вам місце, де впала мала вогненна птиця... з неба! Кілько місяців тому, ватажку?

— Дощ падав і припиняв падати стільки разів, скільки пальців... Це сезони сталих дощів... п'ять років!

Спалене місце знов щільне, то я покажу вам місце, де мала вогненна птиця впала. — Добре, це може дасть ключ його імени!